

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 43 (2223) 2000 m. spalio mėn. 31 d.

Eina 45-tus metus

Melbourne

DIEVO PAŽINIMAS

Algirdas PALIOKAS SJ

elgtis ne tik priimant, bet ir Švč. Sakramento akivaizdoje.

Tridento susirinkimas (1563 m.) dar prideda: "Susirinkimas moko tikros doktrinos apie dieviškąjį Eucharistijos sakramentą doktrinos, kurios Katalikų Bažnyčia visados laikėsi ir kuri laikysis iki pasaulio pabaigos, nes ji to išmoko iš Kristaus mūsų Viešpaties, iš apaštalų ir Šventosios Dvasios, Kuri savo tiesa nuolatos maitina Bažnyčią... Susirinkimas uždraudžia visiems tikintiesiems į Kristų kitaip tikėti, mokyti ir aiškinti apie Švenčiausiąją Eucharistiją, kas būtų skirtinga nuo to, kas yra paaiškinta ir apibrėžta šiame dekrete" (Denz 1635).

Istorija. Apie perkeitimą kalba pats Kristus šiuose tekstuose: Mt 26, 26-28; Mk 14, 2-24; Lk 22, 19-20; Jn 6, 50-67 ir Paulius 1 Kor 11, 23-25. Tvirtinama, jog nustoja egzistuoti duona ir vynas ir atsiranda Kristaus kūnas ir kraujas. Duonos išnykimą įrodo Kristaus kūno buvimas. Lygiai ir vyno. Visa tai vyksta Dievo visagalybės dėka. Tai nuolatinis stebuklas, kurio nevadiname stebuklu.

Jau nuo apaštalų laikų atsirado abejojančių perkeitimu. Katalikų Bažnyčia, kovodama su klaidomis, ieškojo aiškesnio atsakymo ir paaiškinimo. Jau pirmieji apaštalų įpėdiniai, kaip Ignacas Antijochietis (miręs 117 m.) ir Justinas (miręs 165 m.), skelbia tikrą Kristaus kūno ir kraujo buvimą po duonos ir vyno pavidalais. Bažnyčios istorijoje matome daug teologų, apologetų, pasisakiusių šiuo klausimu. Galiausiai žmonių išmintis,

Šventosios Dvasios vadovaujama, subrandino Tridento susirinkime transsubstancijacijos dogmą, kuri išliko nepakitusi iki mūsų laikų.

Dar 13 šimtmečiuose kai kurie teologai buvo priėmę Aristotelio aiškinimą, remiantis pirmosios medžiagos ir akcidento teorija. Tačiau tai buvo tik vienas iš evoliucijos etapų. Galop dogma buvo deklaruotas substancijos pasikeitimo ir pavidalo išlikimo principas.

Transsubstanciją palengvina suprasti lietuviškas atitinkmuo "esmėkaita". Filosofai, bet ne realybėje, galime daiktą padalinti į tai, kas sudaro jo esmę, ir į tai, kas yra jo išvaizda. Konsekracijos (perkeitimo) metu duonos ir vyno esmė visiškai pasikeičia į Kristaus kūną ir kraują. Tačiau išvaizda lieka ta pati. Esmei pasikeitus, jau nebegalima laikyti duona ir vynu, nes čia jau Kristaus kūnas ir kraujas, nors išvaizda ir liko ta pati.

Filosofijos mokslas siekia pažinti giliausias daiktų bei reiškinių paslaptis. Todėl didieji Katalikų Bažnyčios mokslininkai, filosofai ir teologai sugalvojo, kaip suprantamiau paaiškinti esmėkaitos paslaptį. Kadangi daikto dalijimas į dvi sudėtines dalis: esmę ir išvaizdą yra grynai filosofinis. Todėl moksliniais tyrimais patvirtinti esmėkaitos įvykimą yra neįmanoma. Žmogus labai norėgų gauti mokslinį, neklystamą esmėkaitos patvirtinimą.

Mes linkę pamiršti, jog žemiškos egzistencijos metu tikėjimas žmogui yra būtinas. Neįmanoma jį panaikinti ir pakeisti moksliniu žinojimu. Pirmiausia dėl to, kad antgamtiniai dalykai yra

nepricinami materialaus pasaulio nors ir tobuliausioms tyrimo priemonėms. Antra: ateis laikas, kai tikėjimas virs tobulu pažinimu, bet tai įvyks, kai neturėsime kūno, antgamtiniame pasaulyje.

Žemiško gyvenimo tikslas - bandymas. Kuo? Tikėjimu. Nebuvimas žemėje pilno pažinimo, kurį čia papildo tikėjimas, ir yra didysis žmogaus bandymas. Jeigu pavyktų galutinai suprasti esmėkaitą, jeigu tai pavyktų patvirtinti moksliniais tyrimais, tuomet tikėjimą išstumtų žinojimas. Nebeliktų bandymo. Kaip į dangų patekti be bandymo? Tokio kelio nėra.

Kažkas giliai žmogaus prigimtyje tyliai įrodinėja, jog geriausias Dievo pažinimo kelias yra žinojimas. Kuo daugiau apie Dievą žinai, tuo labiau prie Jo priartėjai. Netiesia! Piktotoji dvasia nežino, bet ir mato, ir tai jai nė kiek nepadeda.

Pojūtinis pažinimas

Tai įprastinis nuo pat kūdikystės žmogaus naudojamas metodas. Todėl nejučiomis jis taikomas visur, netgi tikėjimo dalykams. Kuo stipriau mūsų pojūčiai ką nors tvirtina, tuo mums aiškiau, tuo geriau pažįstame tai ir suprantame. Tas mūsų įprastinis pojūtinis pažinimas pastato žmogui kelyje į Dievo pažinimą įvairių kliūčių, kurių dauguma žmonių iki mirties taip ir nenugali.

Dievas yra meilė. Jis žmogui apsiereiškia per meilę. Šis jo apsiereiškimas yra toks stiprus ir įtikinantis, kad jokių kitų argumentų daugiau nebereiktų. Tačiau žmogus neįprastai šio Dievo apreiškimo. Šis būdas jam netinka. Mes esame patenkinti Dievo meile. Mus vos vos teveikia netiesioginis Dievo apsiereiškimas. Mes trokštame Dievą matyti: "Viešpatie, parodyk Tėvą, ir bus mums gana" (Jn 14, 8). Taip pasakė Pilypas, beveik 3 metus mokėjęs Kristaus akademijoje ir iki tol neišmokęs Dievą pažinti ir Jį matyti Jėzaus asmenyje.

Kuris pažinimas tikresnis: pojūtinis ar per tikėjimą ir meilę? Aišku, pojūtinis. Pojūtinio pažinimo ir sprendimo dėka mes galutinai įsitikiname. Taip, tiesa, materialaus pasaulio pažinimui tobuliausiai patarnauja mūsų materialaus kūno pojūčiai. Nematerialių, t.y. antgamtinių dalykų pažinimui jau nebegali padėti materialaus pasaulio pažinimo priemonės.

Po trejų metų pojūtinio Dievo pažinimo, po Petro ir kitų apaštalų tvirtinimo paskutinės vakarienės metu, jog niekas jų neprivers išsižadėti Kristaus, netrukus Petras išsižada, apaštalai išbėgioja. Žymiai vėliau, kai įsivyrėja kitoks Dievo pažinimas, apaštalai ir tūkstančiai tikinčiųjų nedvejodami atiduoda gyvybę už Kristų. Tad reikia labai susidomėti tuo kitokiu, tokiu galingu, visiškai užvaldančiu pažinimu.

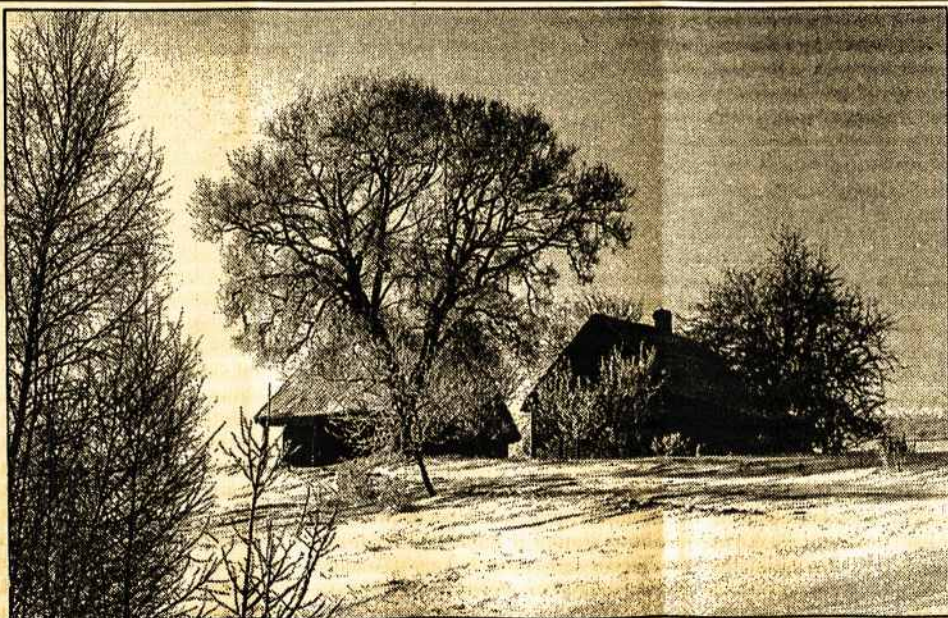
Prisikėlusysis savo žodžiu ir elgesiu pradėjo naują Dievo pažinimo mokymo etapą. Pirmo pasirodymo apaštalamis metu Jis priekaištavo dėl jų širdžių kietumo ir nerangumo tikėti tiek rašytu, tiek žodiniu Dievo apreiškimu. Tomui, pripažįstančiam vien pojūtinio pažinimo tikrumą, paaiškino, ką jis prarado. Visus kitus, Jo nemačiusius, tame tarpe ir mus, apdovanojo palaiminimu: "Palaiminti, kurie tiki nematę!" (Jn 20, 29). Tikėjimo paslapčių

(Nukelta į 2-ąją psl.)

Transsubstancijacijos aptarimas

Susipažįstame su dogma: "Jeigu kas tvirtins, kad duonos ir vyno substancijos pasilieka Švč. Eucharistijos sakramente kartu su kūnu ir krauju mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus ir neįsnuostabų ir vienintelį pasikeitimą visos duonos substancijos į kūną ir visos vyno substancijos į kraują tuo metu, kai lieka vien tik duonos ir vyno pavidalai, tą pasikeitimą, kuriam Katalikų Bažnyčia pritaikė transsubstancijacijos pavadinimą, tebūnie atskirtas" (Denz 1652).

Dogma išryškina visišką duonos ir vyno transsubstanciją. Vadinasi, po perkeitimo po duonos ir vyno pavidalais tikrai slepiasi Kristaus kūnas ir kraujas. Todėl žmonėms priklauso atitinkamai

Šerkšnotas gamtovaizdis Lietuvoje. Nuotr. Eltos

Neklastokime savo tautos istorijos

Juozas ŽYGAS

Garbingiausios mūsų tautos istorijos datos 20-jame šimtmetyje yra Vasario 16-oji, Birželio 23-oji, ir Kovo 11-oji. Pirmoji ir trečioji Lietuvos neriklausomybės atstatymo deklaracija nesukelia didelių prieštaravimų. Tačiau kai pagaliau įstatymu buvo pripažinta, jog 1941 metų birželio 23 d. vėl paskelbta apie tautos siekį atkurti Lietuvos Nepriklausomybę, sukėlė didžiulį pasipriešinimą.

Kodėl taip yra? Aiškiai matyti, kad tą "audrą vandens šaukšte" daugiausia kelia Maskva ir jos agentai. Tas sukilimas ir Nepriklausomybės atstatymo paskelbimas sugriovė Maskvos skleidžiamą melą, kad Lietuva, Latvija ir Estija savo noru įlindusios į Maskvos narvą ir buvusios labai laimingos. Maskva ir Lietuvoje turi šalininkų. Tie, kurie nustojo šiltų kėdžių ir privileijuotos padėties, savaime aišku, Lietuvos atstatymui nepritaria.

Savo padarė ir per 50 metų skeistas melas apie vadinamuosius "baltaraiščius". Juk jiems priskiriami visi nacių nusikaltimai, įskaitant ir žydų žudymą. Viena pažįstama akademikė iš Lietuvos man taip pat kalbėjo apie "baltaraiščius". Mūsų nuomonėms nesutapus, ji čiupo enciklopediją, bet joje apie tai nieko nerado. Tada ji klausia: "Kokia čia enciklopedija?" O aš jai paaiškinau, kad Lietuvių enciklopedija - ne Maskvoje išleista ir jos melo nekartoja.

Vadinamieji "baltaraiščiai" tuos raiščius dėvėjo tik 3-4 dienas. Būtų didelė nesąmonė kaltinti tuos žmones žydų naikinimu. "Lietuvos aidas" dar 1993 m. liepos 9 d. rašė: "Komunistai ir liberalai tradiciškai kaltina LAF'ą (Lietuvių Aktyvistų frontą - red.) ir Birželio sukilimo dalyvius kolaboravimu su naciais ir žydų žudynėmis. (...) Dėl LAF'o ir sukilimo dalyvių tikslų patriotiškumo abejonių nekyla. LAF'o programa, atsišaukimai ir kiti dokumentai aiškiai rodo antisovietinės rezistencijos nusistatymą kovoti dėl nepriklausomos Lietuvos atkūrimo".

Birželio 23-iosios nereikia painioti su tuo, kad vyko Lietuvoje, hitlerininkams užėjus. Tiksliausias žinias apie šį laikotarpį galima rasti pačių vokiečių raštuose šaltiniuose. **Žydai gerai žino, kad jų tragedija Lietuvoje prasidėjo ne dėl Lietuvos Nepriklausomybės akto paskelbimo.** Šiame akte visai nekalbama apie "žydų klausimą".

Šios problemos šaknys yra žymiai gilesnės ir neturi nieko

bendro su lietuviais. Žydų persekiojimų pradžia rodo 1935 metais nacių valdomoje Vokietijoje priimtas Niurnbergo įstatymai, kuriuo buvo suvaržomos žydų pilietinės teisės. O vėliau buvo atimta teisė gyventi. Tačiau žydai apie tokius tuometinės Vokietijos veiksmus tyli, nes ji yra kietesnis riešutėlis. Be to, Vokietija jau milijardais markių jų burnas užkimšo. Tad lyg ir nepatogu kelti iš naujo skandalą.

Washington, D.C. archyvuose sukaupta daug medžiagos, įrodančios lietuvių nepaklusumą naciams. Atrodo, kad Europa ir Amerika ligi šiol nežino, kad tik Lietuvoje ir Lenkijoje Vokietijai nepavyko suformuoti SS dalinių. O šiomis dienomis susidarė įspūdis, kad ne tik užsienis, bet ir aukštieji Lietuvos pareigūnai apie tai dar nežino. Vietoje to, kad iškėlė galvas išdidžiai stovėtų tautų forume, jie be jokios tautinės savigarbos dar nežinia už ką atsiprašinėja!

Tie, kurie kaltina, kad Lietuva 1940 metais nepasipriešino sovietų okupacinei kariuomenei, turėtų žinoti, kad nepasipriešinimas buvo gėda. Bet apkaltinti savo tautą nepadarytais nusikaltimais yra dar didesnė gėda!

Visa tai rašau todėl, kad pakeisčiau ne žydų, o lietuvių požiūrį į istoriją! O tai, tur būt, yra sunkiausia. Dirva

DIEVO PAŽINIMAS

(Atkelto iš 1-mo psl.)

galutiniu išsiaiškinimu, - jei tai būtų įmanoma, mes prarastume šį palaiminimą ir atsidurtume peikiamųjų grupėje. Geriau aiškinkimės toliau tą kitokį dvasinį Dievo pažinimą.

Savimeilė - kliūtis Dievo pažinimui

Žmogus atsineša į gyvenimą gautus kūno ir dvasios genus, pasiekia išsimokslinimą, suformuoja savo pasaulėžiūrą, turi savo polinkius, troškimus ir t.t. Jo pasaulėžvalga, jo principai, kuriais jis vadovaujasi, jam ir teisingiausi, ir tikriausi. Žodžiu - jis teisingai mąsto jis neklysta.

Atsargiai. Susitikime su Dievo Žodžiu, su Jėzumi, su antgamtinio pasaulio principais pojūtinis pažinimas nepadės, o savimeilės pagimdytas "neklystamumas" duris tiesiai uždarys. Todėl ne veltui apaštalas Paulius ragina: "...apsivilkiti nauju žmogumi, kuris sutvertas pagal Dievą teisume ir tiesos šventume"

Vienas pagrindinių Eucharistijos bruožų yra atminimo šventimas. Jis svarbus buvo jau Senojo Testamento tradicijoje. Išėjimo knygoje skaitome: "Dievas atsiminė savo sandorą, sudarytą su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu", o Pakartoto įstatymo knygoje pasakota: "Atmink, kad Viešpats yra tavo Dievas", "atsimink, ką Viešpats, tavo Dievas, padarė". Biblijoje Dievas atsimena žmogų ir žmogus atsimena Dievą. Šis abipusis atminimas yra vienas pagrindinių Dievo tautos gyvenimo elementų. Tačiau tai nėra tik praeities minėjimas, tik buvusių ir negrijtamai praėjusių dalykų atminimas, o yra dabar, šiandien vykstantis žmonėms Dievo padarytų didžiųjų dalykų skelbimas. Liturgija sudabartina joje minimus dalykus. Liturgija skelbia, jog Viešpats mus atsimena ir mes atsimename Viešpatį. "Jis mus atsiminė, kai buvome pažeminti, nes jo ištikima meilė amžina ir jis išgelbėjo mus nuo priešų, nes jo ištikima meilė amžina. Jis duoda maisto visiems gyvūnams, nes jo ištikima meilė amžina", - skelbia 136 Psalmė. Panašius žodžius randame ir Naujajame Testamente, ištartus Mergelės Marijos ir Zacharijo lūpomis: "Jis ištiesė pagalbos ranką savo tarnui Izraeliui, kad minėtų jo gailestingumą": "Jis rodo mūsų protėvams gailestingumą ir atsimena savo šventąją sandorą".

Tačiau pats svarbiausias iš visų Senosios Sandoros tautos švęstų

"atminimų" buvo velykinis išėjimo iš vergijos šventės minėjimas. "Ši diena bus jums atminimo diena: švęsite ją kaip iškilme Viešpačiui per kartų kartas; švęsite ją kaip amžiną įsaką". Izraelis yra tauta, yra bendruomenė, kurios pagrindas ir pagrindinis ją vienijantis veiksnys yra atminimas.

Panašiai ir Eucharistija yra lemtingo išganymo istorijos įvykio - Kristaus aukos atminimas. Kristus mirė ir prisikėlė vieną kartą. O Bažnyčia, švęsdama Eucharistiją, tai yra paklusdama Kristaus įsakymui "tai daryti jo atminimui", visais laikais ir po visą pasaulį paskleidžia jo išganingą buvimą. Panašiai kaip Senojo Testamento Velykų, Eucharistijos, tai yra krikščioniškų Velykų sakramentas, nėra tik istorinio įvykio minėjimas. "Kada tik valgotė šią duoną ir geriate iš šitos tautės, jūs skelbiate Viešpaties mirtį, kol jis ateis", - tvirtina apaštalas Paulius, laiške, rašytame Korinto bendruomenei. Šitoks atminimo šventimas tai kur kas daugiau negu tik grįžimas mintimis į dviejų tūkstančių metų senumo įvykį. Šitoks atminimas pirmiausiai reiškia šiandien vykstantį minties, širdies, viso gyvenimo atvėrimą Kristui, kuris yra su mumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos.

LRTV

pastebime mums apsirošiančios Dievo meilės. Taigi reikia mirti ir gyventi, mirti savimeilei ir gyventi meilei.

Emauso mokinius savimeilė išvarė iš Jeruzalės, iš vienintelės vietos, kur dar buvo galima nors ką daugiau sužinoti apie Mokytoją. Jie dabar jau galvoja apie save ir savo ateitį. Galbūt net gailisi to laiko, kurį praleido Jėzaus mokykloje. Tas savimeiliškas akumas toks didelis, kad jie nepaiso jokių faktų: nei tuščio kapo, nei apsirošusių angelų, nei jų tvirtinimo, - tik pagalvokime: angelų tvirtinimo, - kad Jėzus gyvas. Jų klaidingas tikrumas, besiremiantis savojo aš neklystamumu, toks stiprus, kad lengvai paniekina įrodymus, kurie, tiesa, dar ne viską pasako, ko reikia pojūčiams, bet jau daug žada. Savimeilė kategoriška. Meilė žiūri, laukia ir tikisi.

"LL."

Šv. Petro kapas

Šv. Petro bazilikos priežiūra ir užlaikymu besirūpinanti Vatikano institucija - vadinamasis "Šv. Petro fabrikas" ir Italijos elektros bendrovė ENEL susitarė įrengti naują apšvietimo sistemą Vatikano bazilikos požemyje, senajame nekropolyje, kur yra apaštalo Šv. Petro kapas. Naujojo apšvietimo įrengimo proga, bus taip pat atlikti nekropolio dalinio restauravimo darbai.

Kaip žinoma, Šv. Petro bazilika yra pastatyta ant Šv. Petro kapo. Apaštalo Petro palaidojimo vieta buvo jau pirmosios, imperatoriaus Konstantino laikais statytos bazilikos geometrinis centras. Lygiai tuo pačiu principu buvo statyta ir dabartinė bazilika. Tačiau renesanso laikais pastačius dabartinę Šv. Petro baziliką, pats kapas liko neprieinamas bazilikos pagrindimis. Tik dvidešimtojo amžiaus viduryje, Popiežiaus Pijaus XII-ojo

laikais buvo nuspręsta atlikti archeologinius tyrimus ir nustatyti išties šimtmečius nematytą šv. Petro kapo vietą. Archeologai neardė bazilikos grindų, bet kasėsi iš apačios. Kapo paieškų metu buvo atrastas labai gerame stovyje išlikęs senasis romėniškas nekropolis, su dideliais, sienų tapyba išpuoštais šeimų kapais. Petro kapas buvo surastas tiksliai toje vietoje, kur buvo manoma, kad jis yra - tiesiai po bazilikos konfesijos altoriumi, pačiame geometriniam bazilikos plano centre. Šiuo metu bazilikos požemių nekropolis ir Petro kapas lankomi tik su gidu, iš anksto užsisakius. Lankymo tvarkos neketinama keisti, tačiau atrestauravus nekropolį ir jį naujai apšvietus, maldininkai galės kur kas giliau išgyventi apsilankymą prie šio kapo, kuris, bazilikos klebono kardinolo Virgilio Noe žodžiais tariant, yra pats garbingiausias ir gerbtiniausias iš kapų, po Kristaus šventojo kapo Jeruzalėje. LRTV

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktoriai: Edvardas Šidlauskas ir Valentinas Čizauskas.

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$120 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taisy savo nuožiu.

Dienos, kai yra ne gėda būti lietuviu

Rugsėjo 28-oji yra didi diena. Didysis ketvirtadienis.

Penktdienis galėjo tapti dar didesnis. Diena, lyginama su Kovo 11-ąja. Netapo. Bet ar kam nors gali apsisversti liežuvis pasakyti nors vieną blogą žodį J.Kazlauskui ir jo dvylikai dīdvyrių?

Tai buvo dienos, kai ne gėda vadintis lietuviu. Kai staiga dingsta niurgzliai, sriūbavę dėl kolchozų ar spygliuotų lagerio vielų.

Po tų didžiū rungtynių su jugoslavais J.Kazlauskas lūpomis rūbinėje krepšininkams kalbėjo pranašas: "Jūs dar nesuprantate, ką jūs padarėte".

Tai, kas dėjosi ketvirtadienį ir penktadienį, yra daugiau nei pergalė krepšinio aikštelėje.

Žmonės vėl pasijuto žmonėmis. Visą ketvirtadienį Vilniuje, ir ne tik, praeivių veidai švietė. Tie vaikinai mus suvienijo, privertė plakti mūsų širdis vienu ritmu. Kada tai buvo paskutinį kartą?

Mes laimėjome. Ir spardėme užpakalį pačiai Amerikai. Su NBA viršukalne, į kurią tik pradėjus kopti bet kuriai Europos komandai, 260 mln. amerikiečių imdavo pasityčiojamai žvengtį.

Shut up for all eternity, USA (JAV, užsičiaupk amžinai), jums šįkart labai pasisekė. Tikrasis olimpinis žaidynių finalas vyko penktadienį, o ne tas, kurį JAV su prancūzais žaidė vakar.

Lietuva gali tai padaryti. Be A.Sabonio, be A.Karnišovo, be Ž.Įlgausko. Ir vis tiek gali. Tai - stiprybės įrodymas.

Magiškoji džiaugsmo formulė 76:63 vos netapo dar didesne magija su angliškais raidėmis.

Lygtis, kurios taip ir neįkando Lietuvos krepšinio profesoriai su A.Saboniū priešakyje, iš pirmo karto pasidavė su atlaidžia šypsenėle į Sidnėjų palydėtiems jauniems krepšinio studentams.

Ar ne per daug ditirambų? Ar krepšinis turi kokios nors įtakos kasdieniam žmoniū gyvenimui?

Pergalė prieš Jugoslaviją - simboliška. Ne todėl, kad niekada nebuvo pavykę įveikti jų.

Ir ne todėl, kad mūsų valstybė eina laisvosios rinkos keliu, o serbų diktatorius bando užkonservuoti savo šalį ir žmones nuodingose socializmo sultyse, nors to taip pat negalima nuvertinti.

Jaunos komandos pergalė prieš jųgus ir beprotiškos lygiųjų lenktynės su JAV žvaigždėmis yra tarsi filmas apie Lietuvos ateitį.

Formulė, kuria naudojantis galima išspręsti ir dar sunkesnius uždavinius - ekonomikos reformų, krašto valdymo, socialinės suirutės. J.Kazlauskas ir dvylika jo atrinktų vyrų parodė, kad nėra neišsprendžiamų uždavinių.

Pritrenkiantis faktas - Sidnėjuje žaidė jau nepriklausomybės metais išaugusi krepšininkų karta.

Išskyrus G.Einikį, žaidusį Kauno "Žalgiryje" Sovietų Sąjungos čempionate, visi kiti krepšininkai profesionalų karjerą pradėjo po nepriklausomybės atkūrimo.

Tai - atsakymas skeptikams, kurie, pasitraukus Lietuvos komandoms iš SSRS pirmenybių, zirzė, jog krepšinis šalyje žlugęs.

Paskui tie patys skeptikai verkšleno, kad nieko nebelaimėsime,

Rimvydas VALATKA

kai pasitrauks karališkoji krepšinio gvardija - A.Sabonis, Š.Marčiulionis, R.Kurtinaitis.

Gvardijos nebėra. Ją pakeitusi drausminga profesionali jaunosios kartos kariuomenė padarė tai, ko nepavyko padaryti žvaigždėms.

Jugus ant menčių paguldė ne A.Sabonis. Žaidė ne dvi trys žvaigždės, kaip būdavo anksčiau, likusiems labiau bijant savų nei varžovų, o 12 lygių ir laisvų vyrų, nejučiančių jokių buvusio lagerio kalinių kompleksų.

Šalies miestų gatves džiaugsmu užliejo krepšininkų karta, subrendusi laisvėje.

Nesuklysimė sakydami, jog

Sidnėjuje skynėme pirmuosius prinokusius laisvės vaisius.

Ši rinktinė toli aplenkė likusią Lietuvą. Bet ji rodo šaliai ir jos žmonėms teisingą kelio kryptį.

Tai - dirbančių ir uždirbančių žmoniū komanda.

Neverkiančių, kai pastumia, kai muša, nespardančių krepšio stovų po dar vieno teisėjų akibroksčio. Kantriai dirbanti savo darba.

Dabar - apie pinigus. Urvinės galvosenos žmonės per tas dvi dienas niekur nedingo. Skaičiuodami pinigus, kuriuos Vyriausybė įsipareigojo skirti čempionams ir prizininkams, jie urzgia taip, lyg iš jų būtų pagrobtas paskutinis kaulas.

Nedoras šitas urzgimas. Tušti

ir aiškinimai, jog turtingosios šalys savo sportininkų tokiomis premijomis nelepina.

Nelepina. Bet užtikrina tokias sportavimo sąlygas ir stipendijas ne tik čempionams, bet ir jauniems sportininkams, apie kurias mūsiškiai nė nesvajoja.

Summa summarum - Lietuvos valstybė Sidnėjuje iš savo sportininkų gavo neišmatuojamai daugiau, nei bus sugrąžinta premijomis. Tai - ne tik valstybės reklama, kuri taip pat neįkainojama.

Dvylika krepšininkų, V.Alekna, D.Gudzinevičiūtė, D.Žiliūtė, B.Šakickienė, K.Poplavskaja gražino lietuviams džiaugsmo ir tikėjimo ateitimi polėkį.

Jie pramynė takus į ateitį. Paskui juos anksčiau ar vėliau eis ir Lietuva. Ir jokia suma nebus per didelis užmokestis už tai. "L.R."

PALESTINA

Rašo dr. Jonas KUNCA, M.D.

Paskutinių savaičių įvykiai Palestinoje sukėlė pasaulio nerimą dėl jų žiaurumo ir gana reikšmingų pasekmių toli už tos mažutės srities ribų.

Žydų-palestiniečių konfliktas prasidėjo 19-to amžiaus pabaigoje, kai sionistų organizacija ėmėsi vykdyti savo planą - įkurti žydų valstybę Palestinoje, kur 1882 m. gyveno tik 30,000 žydų geruose santykiuose su jų kaimynais palestiniečiais, sudarančiais absoliučią gyventojų daugumą tame krašte. Po paskutinio karo jau ir neįvykė galvojo, kad būtų gerai sukurti žydų valstybę, kur rastų prieglaudą pasaulio žydai, kurių kitos valstybės nenorėjo iš vis priimti. Taip JTO nutarimu buvo įkurta Izraelio valstybė. Masinė žydų imigracija į Palestiną iššaukė vietos gyventojų nepasitenkinimą, kuris greit virto neapykanta ir pasipriešinimu, kai palestiniečiai

buvo verčiami palikti savo namus ir bėgti į kaimynines šalis: Jordaną, Libaną ir kitas arabų valstybes.

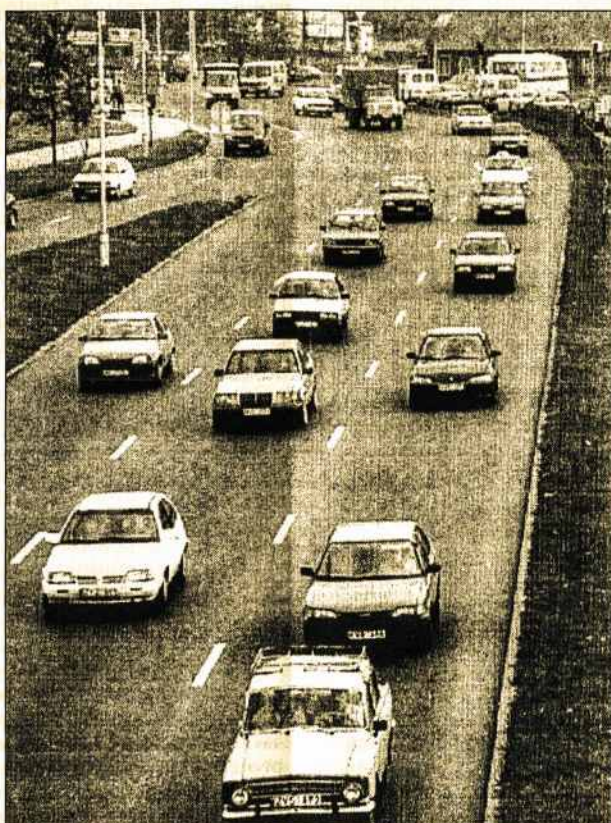
1967 m. kilo karas tarp arabų ir Izraelio kaip tik dėl palestiniečių persekiojimo. Izraelis laimėjo ir užėmė nemažai svetimų teritorijų, kurios, pagal JTO rezoliuciją, privalėjo būti sugrąžintos. Vietoje to, Izraelis ėmėsi kolonizuoti užimtas žemes ir žiauriai elgtis su vietos palestiniečiais. JTO negalėjo priversti Izraelio paklusti minėtai rezoliucijai, nes JAV stoji užstoti žydus, vetuodamos bet kokius Saugumo Tarybos nutarimus, priešiškus Izraelio interesams. Mat, JAV žydų mažuma sugebėjo įgauti didelę ekonominę ir politinę įtaką. Palestiniečiai pradėjo jėga priešintis žydų okupantams. Atsirado teroristų grupės. Kovos ir žudynės privertė blaivesnius žydus pagalvoti apie pasitraukimą bent iš dalies užimtų teritorijų ir susitaikymą su palestiniečiais ir kitais arabais. Bet yra daug ir fanatiškai nusistačiusių

žydų, kurie apie jokus kompromisus nenori kalbėti. Taip Izraelio vyriausybė yra priversta statyti palestiniečiams nepriimtinius reikalavimus, ir taikus susitarimas yra pakibęs ore, o žudynės tebesitęsia. Per paskutines 2 savaites žuvo virš 100 palestiniečių, o 3000 buvo sužeisti.

Palestinoje vykstančios kovos ir žiaurumai rado atgarsį visam arabų pasaulyje su savo 700 milijonų gyventojų ir naftos versmėmis. Visiem dabar aišku, kad taiką kliudė JAV su savo vienašališkumu. Jei Vašingtonas aiškiai pasakytų Izraeliui: grąžinkite okupuotas sritis ir padarykite taiką, ta problema tuoj pat būtų išspręsta. Deja, galinčioji Amerika to neišdrįsta padaryti, nes tikroji valdžia yra ne Baftuose Rūmuose, o Wall Street. Atrodytų, kad tragiška padėtis Palestinoje yra be išeities. Nebūtinai.

Nors arabai negalėtų kariauti su amerikiečių moderniaisiais ginklais apinkluotu Izraeliu, kuris turi ir šimtus atominių bombų, dėl kurių niekas neišdrįsta protestuoti, arabai turi dar stipresnį ginklą - naftą - ir jį pradėjo vartoti. Kylančios naftos kainos privers naują JAV prezidentą gerai apsigalvoti. O ir Wall Street ir doleris pradeda braškėti. Dar daugiau, savižudžiai teroristai sudaužė moderniausią amerikiečių karo laivą, stovintį Vid. Rytų sargyboje. Greit amerikiečiai neturės toje zonoje saugaus uosto, kur galėtų sustoti. O sustoti reikia... Taigi Palestinos problema bene išsispres, prasidėjus recesijai JAV.

Deja, nuo panašių machinacijų nukentia ir nieko dėti australai. Jų doleris vertė mažėja kas dieną, nors ekonomija, kaip tvirtina valdžia, yra ant tvirtų pagrindų. Ekonomistai aiškina, kad taip yra dėl virto JAV dolerio, dėl euro vertės kritimo, tai dar dėl ko nors... O tiesos jie, matyt, sakyti nenori. Tai gal mes jiems padėsime: Wall Street mus yra nurašiusi. Kas nors jai nepatiko... O Australijos skolos jau pasiekė 268 milijardus dolerių!!! Tuo tarpu aukštos naftos kainos prisidės prie infliacijos pakilimo čia. Taigi, Palestinos įvykiai mums nėra labai tolimi.

Benzinas Lietuvoje brangsta, bet automobilių judėjimas Vilniuje nemažėja
Nuotr. V. Kapočiaus

Varšuva. Pietų Lenkijoje vykstančiose kalnų lenktynėse, vairuotojui nesuvaldžius automobilio, jis rėžėsi į žiūrovų minią. Per nelaimę nukentėjo 15 žmonių. Vairuotojas ir jo kolega buvo nuvežti į ligoninę.

DAINOS IR KALBOS - APIE MILIJONUS

Eglė ŠILINSKAITĖ
Rita GRUMADAITĖ

Plojimai - krepšininkams

Duoklę Sidnėjaus olimpiinių žaidynių didvyriams atidavė Vyriausybė ir Seimas.

Olimpinius čempionus šaulę Dainą Gudžinevičiūtę ir disko metiką Virgilijų Alekną, bronzos medalių laimėtojus krepšininkus, irklotojas Kristiną Poplavską ir Birutę Šakickienę, kitus olimpinės delegacijos narius pagerbė premjeras Andrius Kubilius ir Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis.

Pirmasis priėmimas buvo surengtas Vyriausybės rūmuose.

Vėliausiai čia pasirodę krepšininkai buvo sutikti audringais plojimais. Tokio dėmesio nesulaukė nė vienas kitas olimpietis.

Dar nesulaukė savo багаžo

Į pagerbtuves Vyriausybėje ir Seime atvyko tik tie krepšinio rinktinės žaidėjai, kurie šį sezoną atstovaus Lietuvos klubams: Kauno žalgiriečiai Tomas Masiulis ir Kęstutis Marčiulionis bei Vilniaus "Lietuvos ryto" komandos žaidėjai Ramūnas Šiškauskas ir Andrius Giedraitis.

Nė vienas krepšinio rinktinės narių nevilkiėjo paradinės šalies olimpinės delegacijos uniformos. Jie buvo pasipuošę kostiumais, o A.Giedraitis vilkėjo smokingą.

Olimpinės krepšinio delegacijos vadovas Algimantas Pavilionis vėliau paaiškino, jog komandos olimpinės uniformos liko iš Sidnėjaus dar neatkeliavusiame багаže.

Rengiasi naujam sezonui

Daugelis krepšininkų jau išsivaižinėjo į savo klubus. Į Maskvos CSKA komandą išvyko ir Gintaras Einikis. Vidurio puolėjas viešėjo pas savo tėvus, gyvenančius netoli Kretingos, todėl nespėjo atvykti į Vilnių.

Nė viename priėmime nedalyvavo ir grupinių moterų dviračių lenktynių bronzos medaliu laimėtoja Diana Žilūtė. Drauge su kitomis pajėgiausiomis šalies dviratininkėmis Edita Pučinskaitė, Jolanta ir Rasa Polikevičiūtėmis bei Zita Urbonaite ji iš Italijos išvyko į Prancūziją, kur spalio 10-ąją prasidėjo pasaulio čempionatas.

D.Žilūtei skirtus sveikinimus priiminėjo olimpinės moterų dviračių rinktinės treneris Valerijus Konovalovas.

Dėl pergalės pinigų negaila

"Lietuvos rytas" paklausė už biudžetą atsakingą finansų viceministrą Edmundą Žilevičių, ar jis palaikė Lietuvos krepšininkus pusfinale kovoje su JAV komanda, kurioje iš esmės buvo sprendžiamam, kam atiteks aukso medaliai.

Viceministras pripažino, kad jį buvo apėmęs dvyliypis jausmas, nes Lietuvos komandai tapus olimpine čempione būtų tekę krepšininkams surasti pažadėtą 4,8 milijono litų premiją.

Tačiau finansinius apskaičiavimus įveikė sirgaliavus azartas.

Panaši mintis nuskambėjo ir susitikime su olimpiečiais dalyvavusių valdininkų pokalbiuose. Kai kurie jų teigė, kad sėkmingas Lietuvos sportininkų pasirodymas

Olimpiniai čempionai lengvaatletis V.Alekną, šaulę D.Gudžinevičiūtę su olimpiados prizininėmis irklotojomis B.Šakickiene ir K.Poplavską jau kalbėjo apie ateitį.
P.Lileikio nuotr.

Sidnėjaus valstybei padarė didesnę reklamą, labiau išgarsino jos vardą pasaulyje negu milijonus litų kainavęs dalyvavimas Hanoverio pasaulinėje parodoje "Expo 2000".

Ižymybės kalbino ne visi

Į olimpiečių pagerbimą buvo susirinkę nemažai Vyriausybės narių, kanceliarijos aparato darbuotojų, tačiau tik kai kurie ryžosi pasinaudoti proga ir

pakalbinti garsiuosius sportininkus.

Svetingiausi buvo premjeras Andrius Kubilius ir vidaus reikalų ministras Česlovas Blažys, suspėjęs pašnekinti krepšininkus, kitus sportininkus ir jų trenerius.

"Lietuvos rytas" paklausė Č.Blažio, ar vėl priims į darbą prieš metus dėl vidaus reikalų tarnybų reorganizacijos atleistą šaulę Dainą Gudžinevičiūtę, dabar tapusią olimpine čempione.

Jogailos universitetas

Rugsėjo 11 d. Popiežius Jonas Paulius II susitiko su didele Krokuvos Jogailos universiteto delegacija - viso su beveik penkiais šimtais studentų ir dėstytojų. Visi jie dalyvavo universiteto jubiliejaus uždarymo Mišiose, kurias Šv. Tėvas aukėjo sekmadienį. Krokuvos Jogailos universitetas prieš trejus metus šventė 600 metų sukaktį nuo įkūrimo. Krokuvoje 1997 metų birželio pradžioje vykusiose iškilmėse dalyvavo ir Popiežius Jonas Paulius II. Tada, 1997-ųjų pavasarį jis buvo nukeliavęs į Lenkiją ir, tarp kitų aplankė ir Krokuvos universitetą.

Krokuvos universitetas savo istorija siekia 1364 metus. Tačiau iš pradžių neturėdamas teologijos fakulteto, neturėjo ir universiteto rango, o tebuvo tik šiaip aukštoji mokykla, pagal to laiko terminologiją vadinama "studium generale". 1397-aisiais karaliaus Jogailos prašymu, Popiežius Bonifacas IX bule "Eximiae devotionis affectus" įsteigė teologijos fakultetą, ir, Krokuvos akademinis centras nuo to laiko galėjo vadintis universitetu. Kadangi teologijos fakulteto įsteigimas įvyko Jogailos pastangomis, ilgainiui ir universitetui pritapo Jogailos universiteto vardas. Krokuvos universitetas išaugo į pagrindinį Lenkijos aukštojo mokslo židinį. Teologai iš Krokuvos dalyvavo Konstanco ir Bazelio Bažnyčios susirinkimuose.

Aštuonioliktojo amžiaus pabaigoje, Lenkijos valstybei dingus iš Europos žemėlapiu, universitetas nenustojė veikti. Vienintelė pauzė jo daugiametėje ir garbingoje istorijoje įvyko per II-ą pasaulinį karą, kuomet 1939 metais Lenkija okupavusi nacistinė Vokietija universitetą uždarė ir 184 jo profesorius internavo Sachsenhausen koncentracijos

stovykloje. Nepaisant draudimo, Krokuvos universitetas tęsė veiklą pogrindyje. Vienas studentų, lankusių paskaitas, buvo ir Karolis Wojtyła, dabartinis Šv. Tėvas. Po karo universitetas vėl buvo atidarytas, tačiau po kelerių metų, 1956-aisiais, komunistų valdžia uždarė teologijos fakultetą. Vis dėlto Jogailos universiteto teologijos fakultetas nenustojė veikti, bet persikėlė į kitas patalpas ir persiformavo į atskirą fatalikišką aukštąją mokyklą, kuri šiandien vadinasi Popiežinė Teologijos Akademija.

Tokia tvarka galioja ir šiandien, universitetas veikia be

Ties Kaunu - didžiulis prekybos centras

Arūnas KARALIŪNAS

Vokietijos bendrovė "Objekt-Entwicklung" šalia Kauno pradeda statyti didžiausią prekybos ir pramogų centrą Baltijos šalyse. Vokiečiai ketina investuoti apie 190 mln. litų ir sukurti 1000 naujų darbo vietų. Dar 500 darbuotojų reikės centro statybai. Centro patalpų nuomininkų investicijos gali siekti 200 mln. litų.

Prekybos centras įsikurs prie greitkelio Vilnius-Klaipėda, netoli tarptautinės magistralės "Via Baltica". "Objekt-Entwicklung" valdybos pirmininkas Axelis Pfeiferis pažadėjo, kad pirmasis statybų etapas bus užbaigtas 2002 metų pradžioje.

Įspūdingo dydžio objektą projektavo žinoma Didžiosios Britanijos bendrovė "Chapman Taylor", jau turinti panašių statinių projektavimo patirties kitose užsienio šalyse.

Hamburge įsikūrusi bendrovė "Objekt-Entwicklung" įsipareigojo savo lėšomis virš greitkelio Vilnius-Klaipėda pastatyti tiltą, kuris sujungs

"Jeigu tik panorės. Dabar tikriausiai ji turi daug pasiūlymų", - sakė ministras. Čempionė sakė, kad dar nėra sulaukusi jokių pasiūlymų dėl darbo.

Netrukus gaus premijas

"Nežinau, ar jautėte, bet mes visą laiką buvome su jumis: stebėjome varžybas, sirgome už jus, ir be abejo, skaičiavome", - juokavo A.Kubilius, turėdamas galvoje Vyriausybės olimpiečiams

pažadėtas premijas.

Ėmęs kalbėti apie pinigų premijas pacitavo olimpinio himnu tapusios dainos "Trys milijonai" žodžius: "Pasauly mūsų tik trys milijonai". "Mes irgi galvojome tik apie tris milijonus, tačiau krepšininkai mus apvyklė, todėl turėsime skirti keturis", - vėl juokavo premjeras. Jis patikino, kad žadėtos premijos olimpiečius pasieks kitą savaitę. "L.r."

teologijos fakulteto ir yra atskira teologijos akademija.

Rugsėjo 11 d. rytą susitikęs su Krokuvos universiteto atstovais, panašiai kaip ir prieš trejus metus, kai lankėsi Krokuvoje, Popiežius Jonas Paulius II priminė, jog vienas svarbiausių ir būtiniausių mokslo bruožų turi būti dorovinis jautrumas ir etinė atsakomybė. Mokslas negali tenkintis tik savo formulių loginiu taisyklingumu. Jam reikia ir moralinių vertybių klimato, reikia drąsos, nuoširdumo, nuolankumo, sąžiningumo, atsakomybės, nuoširdaus rūpesčio žmogui. Vardan mokslo nepriklausomybės negalima leisti įsivyrauti moraliniam reliatyvizmui, kuris yra pavojingas ir pačiam mokslui, o ypač žmogui bei visuomenei. LRTV

prekybos centrą su Kauno gyvenamaisiais rajonais. Jis taps Lietuvos nuosavybe. Tai pirmasis atvejis Lietuvoje, kai privati bendrovė mokės už viešo naudojimo tilto statybą.

"Objekt-Entwicklung" 99 metams išsinuomojo 26 hektarų žemės sklypą. Vokiečiai dirbo net trejus metus, kol pavyko išspręsti visus žemės nuomos klausimus.

"Vokietijos įstatymai, susiję su žemės įsigijimu ir naudojimu, yra daug paprastesni, Lietuvos įstatymai neskatina investicijų, jie nėra tokie, kokių laukia investuotojai", - skundėsi A.Pfeiferis.

Jis tikino, kad visi juridiniai formalumai jau išspręsti, o ankstyvą kitų metų pavasarį prasidės realūs statybos darbai.

Paruošiamieji darbai ir tyrimai vyksta jau dabar.

Vokiečiai ketina pirkti ir lietuviškų statybos medžiagų, jeigu jos atitiks Europos kokybės reikalavimus naudosis Lietuvos statybininkų paslaugomis.

"L.r."

Popiežius Jonas Paulius II sekmadienį, spalio 1 d. aukojo Mišias, kurių metu paskelbė 123 naujus šventuosius. Vykusi kanonizacijos iškilmė pirmiausiai svarbi Kinijos Bažnyčiai, vis dar kenčiančiai valdžios persekiojimams ir valdžios primetą susiskaldymą į dvi bendruomenes: vieną, lojalų Pekino komunistų valdžiai, bei kitą, ištikimą Šv.Tėvui ir dėl to priverstą veikti pogrindyje. Net 120 paskelbtų naujų šventųjų yra Kinijos kankiniai. Iš 120 šventaisiais paskelbtų kankinių, 87 yra kinų tautybės. Tai pirmieji kinai paskelbti Bažnyčios šventaisiais. Kiti 33 kankiniai yra Kinijoje apaštalavę ir už Kristų kraują pralieję misionieriai iš Ispanijos, Prancūzijos, Italijos, Belgijos ir Olandijos. Tarp pastarųjų yra šeši vyskupai, devyniolika kunigų, vienas brolis vienuolis ir septynios seserys vienuolės.

Kinijos kankinių kanonizacija, deja, susilaukė Pekino valdžios griežtos ir arogantiškos kritikos. Prieš keletą dienų Kinijos vyriausybės atstovas spaudai pasakė, jog Vatikanas pagerbia nusikaltėlius, kurie kartu su kitais kolonizatoriais griovė kinų kultūrą ir tarnavo Vakarų valstybių imperialistinei politikai. Pekino valdžiai nepatiko ir kanonizacijai parinkta data - spalio 1-oji. Šią dieną Kinijoje minima nacionalinė šventė. Pasak Šv.Sosto atstovų, šiuo atsitiktiniu sutapimu nenorėta provokuoti Kinijos valdžios. Ši data parinkta paprasčiausiai dėl to, kad spalio 1-ąją Bažnyčia švenčia misijų globėjos šventosios Kūdikėlio Jėzaus Teresės šventę.

Nepaisant valdžios kontrolės, buvo paskelbtas ir Kinijos vyskupų laiškas, adresuotas Popiežiui ir viso pasaulio katalikams, kurio turinys ir tonas visiškai kitoks. Net 57 Kinijos vyskupai, prikausantys ne tik persekiojami pogrindžio katalikų Bažnyčiai, bet taip pat ir valdžiai lojalios Patriotinės sąjungos atstovai, pasirašė laišką, kuriame džiaugiasi, kad pagaliau ir kinų Bažnyčia turės savo šventuosius. Šventieji yra Bažnyčios brandos ženklas, yra prinokę evangelizavimo vaisius, - sakoma Kinijos vyskupų laiške.

Krikščionybės skelbimo Kinijoje istorija siekia septintąjį amžių. Pirmieji misionieriai Kiniją pasiekė 635 metais. Jie buvo pagarbiai priimti vadinamosios Vidurio Karalystės dvare. Kas po to sekė, nežinoma. Tačiau yra išlikęs 845 metų dekretas, draudžiantis kinams išpažinti Kristų ir įsakantis svetimšaliams krikščionims palikti Kinijos teritoriją. Tryliktoje amžiuje, Marco Polo kelionių metu, krikščionių būta Kinijos šiaurėje. Apie tai liudija keliautojo atsiminimai. Keturioliktojo amžiaus pradžioje Romoje buvo pradėta galvoti apie sistemingą Kinijos evangelizavimą. Buvo pasiūstyti misionieriai pranciškonai. Tačiau jiems prastai sekėsi. Iš Europos atvykę kunigai nesugebėjo surasti bendros kalbos su labai skirtingos kultūros ir papročių žmonėmis. Naujos misijos prasidėjo šešioliktoje amžiuje. Šį kartą evangelizavimui bandė vadovauti jėzuitai. Jie pirmieji sėkmingai skelbė Evangeliją kinų tautoje. Jėzuitų pasisekimą lėmė tikriausiai tai, kad jie nebandė kartu su Evangelija skelti ir europietiškas kultūros vertybes, kad bandė krikščionybę inkultūruoti, tai yra nereikalavo, kad kinai taptų europietiškos kultūros žmonėmis.

KINIJOS ŠVENTIEJI

Deja ir čia greit iškilo sunkumų, kurių bene didžiausias ir buvo Evangelijos ir kultūros sąlyčio problema.

Romą pasiekė Kinijoje apaštalavusių vienuolių ginčas dėl vadinamųjų "kinietišku apeigų". Vieni bandė kurti kinų kultūrai labiau tinkančias krikščioniškas liturgines apeigas, kit manė, kad apeigos turi būti vienos ir identiškos visame pasaulyje. Misionieriai ginčai nepatiko ir Kinijos valdžiai. Ginčas baigėsi tuo, kad imperatorius Kang Hsi uždraudė krikščionybę. Kaip tik šiuo laikotarpiu prasidėjo pirmieji didieji krikščionių persekiojimai. Iš 120 šį sekmadienį šventaisiais paskelbtų kankinių, pirmasis buvo nužudytas ispanų dominikonas Francisco Fernandez Capillas. Jis paaukojo gyvybę 1648 metų sausio 15 dieną.

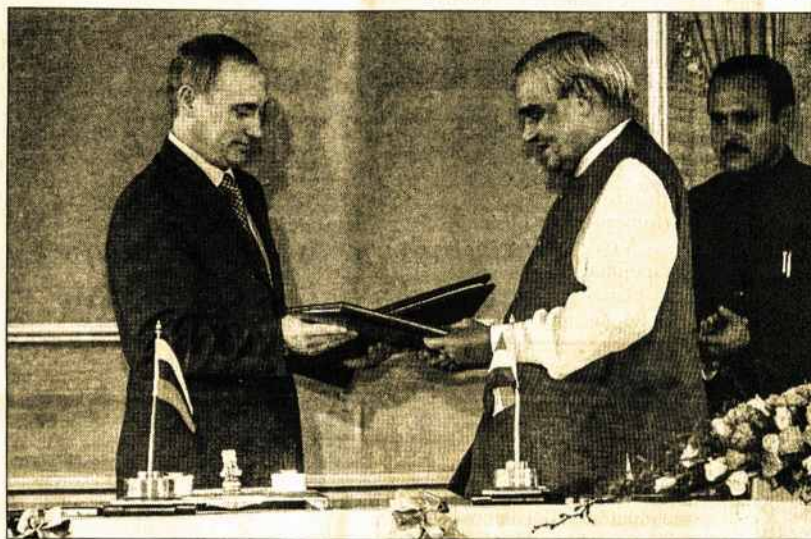
Persekiojimai, kartais švelnesni, o kartais labai žiaurūs, tęsėsi iki 1844 metų. Būtent tais metais, buvo paskelbtas valdžios dekretas leidžiantis Kinijoje išpažinti krikščionybę. Deja, religijos laisvės laikotarpis truko vos dvejus metus. Jau 1846 metais buvo paskelbtas kitas dekretas, kuris vėl draudė kinų tautybės žmonėms išpažinti Kristų, o už nusižengimą šiam dekretui grąsino mirties bausme. Vis dėlto, nepaisant galiojančio draudimo, devynioliktojo amžiaus pabaigoje krikščionys, kad ir nelegaliai veikiantys, buvo toleruojami. Naujas kruvinų persekiojimų laikotarpis prasidėjo kilus vadinamajai Bokserių revoliucijai, tai yra antivakarietiškam nacionalistiniam kinų judėjimui. Dvejus metus trukusio sukilimo metu buvo nužudyta 30 tūkstančių

žmonių, kurių nemaža dalis buvo vietiniai kinai krikščionys, nieko bendra neturintys su Vakarų kraštų Kinijoje vykdyta politika, o kalti tik tuo, kad tikėjo Kristų. Pasibaigus šiam suskilimui, krikščionybė atgavo laisvę, nors 1930 metais vėl buvo nužudyti du kunigai.

Popiežiaus paskelbti šventieji, priklauso čia paminėtam trijų šimtų metų laikotarpiui: nuo pirmojo kankinio, nužudyto 1648 metais iki 1930 metais nužudytų dviejų kunigų. Šie kankiniai, kaip rašė Kinijos vyskupai prieš kelias savaites Popiežiui atsiųstame laiške, yra prinokę Kinijos evangelizavimo vaisiai. Tarp jų nėra nė vieno komunistų laikais nužudyto kankinio. O pastaraisiais laikais kankinių Kinijoje tikrai būta, iki šios dienos yra. Tikriausiai ateis laikas kai bus skelbiami šventaisiais ir tie ištikimieji Kinijos katalikai, kurie paaukojo gyvybes po 1949 metų.

LRTV

V.Putinas Indijoje rado sąjungininkų

Rusijos prezidentas V.Putinas ir Indijos premjeras A.B.Vajpayee noriai tiesia vienas kitam draugystės ranką.

AP nuotr.

Indijai ištiesta Rusijos strateginio bendradarbiavimo ranka nebuvo atmeta.

Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas tik oficialiai pradėjo keturių dienų vizitą Indijoje, kurio metu ketina pasirašyti šūnį sutarčių dėl bendradarbiavimo pačiose įvairiausiose srityse - nuo žemės ūkio iki pažangiausių technologijų. Tačiau jau tapo aišku, jog strateginis dviejų šalių bendradarbiavimas, užmezgtas šalčio karo metais, vėl atnaujintas.

Prieš pat V.Putino vizitą buvo baigta derinti per 130 projektų, daugiausia susijusių su naujausiomis technologijomis, kosmosu ir energetika. Daug dėmesio V.Putinas turėtų skirti Rusijos karinės technikos pardavimui Indijai, kurios armija tradiciškai naudoja sovietų gamybos ginklus.

Jau pačią pirmą oficialaus vizito dieną buvo pasirašyta Rusijos ir Indijos strateginės partnerystės sutartis bei bendradarbiavimo susitarimai ekonomikos ir kitose srityse.

Penkių puslapių deklaracijoje Indija ir Rusija susitarė rengti kasmečius aukščiausio lygio susitikimus, glaudžiau bendradarbiauti Jungtinėse Tautose bei siūlyti bendras iniciatyvas svarbioms globalinėms bei regioninėms problemoms spręsti.

Užmezgusios tokius santykius šalis stengsis bendromis jėgomis

kovoti su tarptautiniu terorizmu, kartu spręsti gynybinius ir branduolinius energetikos klausimus. Abi pusės pabrėžia, jog susitarimas dėl strateginės partnerystės nėra nukreiptas prieš jokią valstybę ir nereiškia strateginio aljanso suformavimo.

Deklaracijoje abi šalys pasižada nestoti į jokių karinių ar politinių blokų bei vengti susitarimų, kurie galėtų pakenkti kitos šalies nacionalinio saugumo interesams.

Politikos apžvalgininkų nuomone, deklaracija pasirašyta kaip tik tada, kai Rusijai ėmė ypač

kelia nerimą Indijos suartėjimas su JAV.

Maskva jau ir taip nepatenkinta NATO plėtra Europoje, tad siekia užbėgti už akių bei kokių galimų aljansų kūrimui į pietus.

V.Putinas po susitikimo su Indijos ministru pirmininku Atalu Behari Vajpayee spaudos konferencijoje sakė, jog susitikimas patvirtino, kad Rusijos ir Indijos ilgalaikiai nacionaliniai bei geopolitiniai interesai sutampa.

Rusijos prezidento vizitą oficialusis Delis įvertino kaip dar vieną ženklą, patvirtinantį,

jog Indija pamažu tampa supervalstybe. Prie tokio statuso stiprinimo daug prisideda puikūs Delio santykiai su Vašingtonu.

Keturių dienų V.Putino vizitas - pirmasis Rusijos prezidento apsilankymas Indijoje per pastaruosius septynerius metus.

V.Putiną savo rūmuose priėmė Indijos prezidentas Kočerilas Ramanas Narayananas. Po iškilmingo susitikimo V.Putinas pagerbė Indijos nepriklausomybės tėvą Mahatmą Gandhi - padėjo vainiką ir pasodino medelį prie jo memorialo.

"Lietuvos ryto" inf

ĮAMŽINTAS POETAS

Pasaulinio garso poetui, Nobelio premijos laureatui, buvusiam sovietmečio disidentui ir politiniam kaliniui Josifui Brodskui Vilniuje atidengta paminklinė lenta.

Į ceremoniją atvyko Lietuvos Prezidentas Valdas Adamkus, užsienio valstybių diplomatai, J.Brodskio bičiuliai Nobelio premijų laureatai Lenkijos poetai Czeslawas Milosz, Wislawa Szymborska ir vokiečių rašytojas Gunteris Grassas, taip pat lietuvių poetai Tomas Venclova, buvę disidentai.

Ceremoniją pradėjo profesorius, habilituotas daktaras Ramūnas Katilius, kurio bute Liejyklos gatvėje apsidodavo,

susitikdavo su bičiuliais ir skaitydavo eiles J.Brodskis.

Anot V.Adamkaus, visas poeto gyvenimas tapo įrodymu, jog laisvės siekis ir tikro talento galia - neįkainami ir neužginiaujami jokių išorinių aplinkybių.

Garbė atidengti paminklinę lentą teko lenkų poetui W.Szymborskai.

Vlodo Kančiausko sukurtoje paminklinėje lentoje iškalti žodžiai: "Šiame name svečiuodamasis Vilniuje 1966-1971 m. apsidodavo Nobelio premijos laureatas, poetas J.Brodskis".

"L.r"

Ivairios Žinios

Artimiausios žmonių giminaitės žmoginės beždžionės išnyks per 20 metų. Taip teigė primatus tyrinėjantys žymiausi pasaulio mokslininkai konferencijoje, pavadintoje "2001 metai: žmonių beždžionių odisėja".

Didžioji Britanija konferencijoje paraginta vadovauti Europos pastangoms gelbėti gorilas, orangutangus ir šimpanzes. Šie gyvūnai baigia išnykti dėl žmonių gausėjimo, beždžionių gyvenamosios aplinkos naikavimo, pilietinių karų ir kitų priežasčių, kurių pati įdomiausia - beždžionių medžioklės mėšai. Beje, patiekalai iš beždžionių mėšos populiarūs Londone.

Žmoginės beždžionės valgomos Afrikoje ir Pietryčių Azijoje, bet Jane Goodall, autoritetingiausia šimpanzių specialistė, teigė žinanti, kad šimpanzių mėšos, vadinamos "Kongo patiekalu", galima užsisakyti ir Londono restoranuose.

Žmonių beždžionių išsaugojimo aljanso pirmininkas Ian Redmond sakė pats matęs tokį patiekalą restorane.

Tuo tarpu profesorė Birutė Galdikas tvirtino, kad vienintelė Malaizijoje ir Indonezijoje gyvenanti žmogbeždžionė orangutangas išnyks per penkerius metus, nes baigiami iškirsti miškai, kuriuose jos gyvena.

Mokslinės fantastikos rašytojas Ray Bradbury šių metų Nacionalinių literatūros apdovanojimų įteikimo ceremonijoje bus pagerbtas už gyvenimo nuopelnus - "už didžiulį poveikį visiems literatūros žanrams".

"Nuo ketvirtąjo dešimtmečio jis yra vienas didžiausių Amerikos literatūrinį talentų", - sakė Nacionalinio knygų fondo, kuris skiria minėtus apdovanojimus, direktorius Neil Baldwin.

Be R.Bradbury, šiemet lapričio mėnesį bus apdovanoti Toni Morrison, Eudora Welty ir Studs Terkel.

R.Bradbury, kuriam dabar 80 metų, parašė "Marso kronikas" ("The Martian chronicles"), "451 laipsnis pagal Farenheitą" ("Fahrenheit 451") ir daug kitų knygų. Pirmą kartą rašytojo kūryba buvo paskelbta 1938 metais.

Tada žurnalas "Imagination!" išspausdino apsakymą "Hollerbocheno dilema" ("Hollerbochen's dilemma").

Internetas tampa patikimiausia vieta dirbančioms Didžiosios Britanijos moterims užmegzti romantiškus santykius.

Sešios iš dešimties moterų nuo 20 iki 30 metų, nuolat besinaudojančios internetu, pareiškė, jog jų pirmoji romantiška pažintis užsimezgė būtent per elektroninį ryšį.

Tuo tarpu viena iš keturių emė reguliariai susitikinėti, o viena iš dešimties turėjo netgi intymių santykių su tuo, kurį rado per internetą.

Didžiosios Britanijos dienraštyje "The Times" cituojami apklausos, kurioje dalyvavo per 2 tūkstančius moterų, rezultatai,

įrodantys, jog interneto "tiesioginio pokalbio" linijose moterys per dieną vidutiniškai sugaišta apie 1 valandą 42 minutes.

Ir vis dėlto daugumai šių moterų internetas tarnauja spartesniam apkalbų skleidimui.

Per 80 procentų jų teigia pirmenybę atiduodančios kompiuteriui, o ne telefonui.

Tuo tarpu 66 procentai apklausoje dalyvavusių moterų prisipažino dažnai bendraujančios netgi su visai greta sėdinčiais kolegomis tik internetu siunčiamomis žinutėmis.

Ir beveik trečdalis apklausos dalyvių tvirtino naudojančios internetą savo visuomeniniam gyvenimui organizuoti.

Bet kuris žmogus, norintis ilgiau išsaugoti vasaros įdegį, turi saugotis chloruoto vandens.

Plaukiojant baseine, chloruotas vanduo džiovina odą, verčia ją luptis, todėl daugiau melanino turintis įdegęs odos ląstelių sluoksnis pamažu nyksta.

Be to, saulės įdegio garbintojai turi laikytis atokiau nuo kondicionuoto oro, vengti parfumerijos, nelįsti po dušu.

Visi šie gąsdinimai ir perspėjimai išdėstyti periodiniame Vokietijos medicinos leidinyje "Aerzte Zeitung".

VAIKŲ DIENOS CENTRAS

Spalio 5 d. po restauracijos buvo iškilmingai atidarytas Kauno senamiesčio vaikų dienos centras. Šis centras - tai bendras Kauno miesto savivaldybės, Kauno arkivyskupijos kurijos ir Kauno arkivyskupijos Caritas projektas. Numatyta, kad centrą lankys keturiasdešimt du 6-16 metų vaikai iš asocialių ir krizinių šeimų. Centre darbuosis 5 etatiniai darbuotojai ir savanoriai - Kauno kunigų seminarijos auklėtiniai. Anot šio centro vadovės O.Kazlienės, dirbama bus pagal tris programas su Dienos centrą lankančiais vaikais, su šeimomis ir su smurta bei prievartą patyrusiais vaikais.

Pašventinęs naujajį Vaikų dienos centrą arkivyskupas S. Tamkevičius SJ sakė: "Miestas gali pasidžiaugti galėdamas padėti patiems silpniausiems - vaikams, kuriais nepamiršimo jų artimieji. Bažnyčia nepamiršta Kristaus žodžių: "Ką padarėte vienam iš mažiausiųjų brolių, man padarėte". Arkivyskupas, dėkodamas visiems vienai ar kitaip parėmusiems šį projektą, išreiškė viltį, kad vaikai čia suras tai, ko nesuranda savo namuose. Šį projektą finansavo Kauno arkivyskupijos kurija, Socialinės apsaugos ir darbo ministerija bei Europos sąjungos socialinės plėtros fondas. Įkurtuvių proga Kauno senamiesčio vaikų dienos centro darbuotojus ir mažuosius lankytojus sveikino Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Kauno miesto šavivaldybės, Caritas atstovai. Šventės dalyviams koncertavo Kauno "Ažuolo" mokyklos klubas "Gilė" ir Senamiesčio vaikų dienos centro auklėtiniai. LRTV

Beje, Vokietijos laikraštis siūlo receptą, kaip pailginti įdegio laiką. Reikia valgyti daug vaisių ir daržovių, gerti daug skysčių, tuomet odos rudumas nyks lėčiau.

Pietų Egipto ligoninė, negalėdama daugiau pakęsti pacientus ir personalą terorizuojančių gyvačių bei skorpionų, kreipėsi į gyvačių kerėtojus.

Nuo rugsėjo 13 dienos, kai buvo pradėta ši kampanija, gyvačių kerėtojai sugavo šešias gyvates ir skorpioną", - sakė Asjuto universitetinės ligoninės direktorius Mursi Mohammed Mursi.

Jo teigimu, gyvatės buvo pastebėtos neseniai rekonstruotos ligoninės koridoriuose ir ventiliacijos angose. Ekspertų teigimu, šie ropliai nebuvo nuodingi.

Graikijoje gyvena daugiausia Europos storulių. 35 procentai graikų vyrų ir 31 procentas moterų turi antsvorio. Tai Liuksemburge pranešė Europos statistikos žinyba.

Vyrų sąrašo po Graikijos seka Ispanija (32 procentai storulių), Liuksemburgas (31 procentas) ir Didžioji Britanija (30 procentų).

Mažiausiai antsvorio turinčių vyrų - tik 17 procentų - gyvena Nyderlanduose.

Vienodas procentas per daug sveriančių moterų yra Graikijoje ir Portugalijoje (31). "Lengviausios" yra danės ir prancūzės. Šiose šalyse antsvorio turi tik kas septinta silpnosios lyties atstovė.

Prancūzijoje per mažai sveria kas ketvirta moteris, Liuksemburge ir Italijoje - kas penkta.

Penkiolikmetė Linda Voitova iš Čekijos laimėjo Ženevoje pasibaigusį "Elite" modelių konkursą.

"Elite" yra didžiausia pasaulio modelių agentūra, kurioje karjerą pradėjo tokios žvaigždės kaip Claudia Schiffer, Naomi Campbell ir Linda Evangelista.

Antrą vietą konkurse užėmė slovakė Alena Martanovicova, o tračiąją pasidalijo argentinietė Yanina Brankovic ir belgė Anais Droeven. Visoms 15 finalisčių pažadėtos dvejų metų sutartys, kurių bendra suma sudaro milijardą JAV dolerių.

Stebimos 800 svečių ir griežtos vertinimo komisijos, podiumu vaikščiojo 60 metinų iš viso pasaulio. Prieš tai jos nacionaliniuose konkursuose įveikė apie 300 tūkst. pretendencijų.

Kova su narkotikais

Rugsėjo 1 d., švietimo ir mokslo ministeris Kornelijus Platelis patvirtino narkotinių ir psichotropinių medžiagų vartojimo mokyklose 2000-2001 m. išankstinio apsaugojimo priemonių planą, rašo BNS/LGTIC. Plano rengėjai - ministerijos darbuotojai, psichologai, pedagogai, moksleiviai ir studentai - siūlo mokykloms pertvarkyti vidaus taisykles, įvesti mokykloje apsilankančių asmenų registracijos sistemą, įvesti patruliuojančių policininkų

4 milijonai litų olimpiečiams

Olimpinis medalis Lietuvoje turi savo kainą.

Vyriausybė pasiryžusi pinigines premijas Sidnėjaus olimpiadoje medalius pelniusiems ir kitiems gerai pasirodžiusiems mūsų atletams bei jų treneriams išmokėti iki šio mėnesio 20 dienos.

Taip nuspręsta pirmadienį Vilniuje įvykusiame premjero Andriaus Kubiliaus ir finansų ministro Vytauto Dudėno susitikime.

Iš viso olimpiečiams ir jų treneriams bei pagalbininkams premijuoti reikia 3 milijonų 993 tūkstančių litų.

Finansų ministerijos skaičiavimu, 2,6 milijono litų gali skirti Kūno kultūros ir sporto departamentas iš jam šiemet valstybės biudžete numatytų lėšų.

Likusią sumą turės pridėti Vyriausybė iš savo rezervo fondo, nes olimpiečių rezultatai pranoko lūkesčius ir premijavimui šiemet numatytą lėšų sumą.

Kūno kultūros ir sporto departamento direktoriaus pirmasis pavaduotojas Arūnas Kazlauskas sakė, kad olimpiadoje ne komandinėse varžybose pirmąją vietą iškovojo šaulė Daina Gudžinevičiūtė ir disko metikas Virgilijus Alekna gaus po 400 tūkst. litų, o bronzos medalius pelniusios irklautojos Birutė Šackickienė ir Kristina Poplavskaja bei dviratinkė Diana Žiliūtė - po 150 tūkst. litų.

Baidarininkas Alvydas Duonėla ir penkiakovininkas Andrejus Zadneprovskis, užėmę septintąsias vietas, premijuojami po 30 tūkst. litų, aštuntąją vietą pelnęs imtynininkas Mindaugas Ežerskis - 20 tūkst. litų. Boksinkininkas Ivanas Stapovičius, pasidalijęs 5-8 vietas, gaus 37,5 tūkst. litų. Treneriams skiriamos 50 procentų sportininko gauto piniginių prizų išmokos.

Piniginiai prizai trečiąją vietą iškovojusiai vyrų krepšinio rinkinei bus nustatyti tokia tvarka: 1,8 mln. litų (150 tūkst. litų premija už vieną bronzos medalį padauginta iš 12 - žaidėjų skaičiaus) dalijama pagal indėlį žaidimo ir pasirengimo metu tarp sportininkų, trenerių, masažuotojų, mokslininkų.

Olimpiados bronzos medalininkų premijoms skirta suma bus paskirstyta kartu su komandos treneriu, kapitonu ir Krepšinio federacijos prezidentu.

Eltos ir "L.r." inf

reguliarų lankymąsi ugdymo įstaigos teritorijoje. Mokinių pagėdavimui, siūloma nenuomoti mokyklų salių ir kitų patalpų renginiams, kuriuose gali būti vartojamos narkotinės medžiagos. Mokykloms siūloma įsigyti narkotikų ir alkoholio matuokles, organizuoti mokymus pedagogams bei tėvams narkotikų apsaugojimo klausimais bei medicininės ir psichologinės pagalbos teikimą narkomanų vaikams ir narkotikus vartojantiems moksleiviams.

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Metinis parapijos lankymas - kalėdojimas

Kun. E. Arnašius pramato, kad galės aplankyti Melbourno ir Geelongo parapijiečius bei visus lietuvius, norinčius kunigą savo namuose priimti. Lankymas vyks š.m. lapkričio ir gruodžio mėnesiais (nuo Visų Šventųjų šventės iki Kalėdų). Gali būti, kad kai kurių žmonių dėl įvairių aplinkybių nėra jokiuose sąrašuose arba pasikeitė adresai. Visi suinteresuotieji prašome pranešti savo adresus ir telefono numerius Zigmui Augaičiui, tel. 9889 4721 arba Halinai Statkuvieni, tel. 9819 1434. Jiems galite pareikšti ir savo pageidavimus.

Parapijos Taryba

- ooOoo -

Kapinių lankymas

Kunigas Egidijus Arnašius lankys kapus sekančiais:
Fawkner kapinėse - lapkričio mėn. 4 d., šeštadienį, 2 val. p.p.
Springvale kapinėse - lapkričio mėn. 5 d., sekmadienį, 2 val. p.p.
 Susitinkame įprastose vietose.
 Kun. E. Arnašius

POPIETĖ

Lapkričio 12 d., sekmadienį, 1 val. p.p. Jubiliejinėje salėje įvyks Melbourno Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos narių popietė, kurios metu turėsime trumpą susirinkimą. 2 val. visi kviečiami išklausti dr. Andriaus Prancūno paskaitos apie osteoporozis.

Iki pasimatymo popietėje.

Melbourno LKM Draugijos Valdyba

Laiškas Redakcijai

Ar p.G.Kazokienei reikėjo skristi pas prez. V.Adamkų?

Zinant, kad skrydis kaštuos apie 2000 austral. dolerių ir nežinant, ar siekiamas tikslas pavyks, kur kas tiksliau buvo pasiūsti prašymą registruotu laišku Prez. V.Adamkui. Dėl šios klaidos ir labai aukštų išlaidų labai abejotina, ar Krašto Valdyba, ar kuri kita šalpos organizacija p.Kazokienės išlaidas jai gražintų. Jeigu p.G.Kazokienė būtų taip pasielgusi, tai gal ir man netekę apie tai rašyti ir jai mane mokyti apie Australijos Lietuvių Bendruomenės santvarką, kurioje virš 30 metų josios suvažiavimuose dalyvavau ir dabar joje dirbu.

J.P.Kedys

Archeologų sėkmė

Kroatijoje

Per tarptautinę archeologų ekspediciją Pietų Kroatijoje rasta tikriausiai dar ikiromėniškų laikų šventykla, neliesta daugiau kaip 2 tūkstančius metų.

Kroatų ir kanadiečių archeologai sako, kad ši šventykla oloje, įrengta III a. prieš Kristų, yra vienintelė kada nors rasta senovės ilyrų šventykla. Mokslininkai tikriausiai yra pirmieji žmonės,

KALĖDŲ SVEIKINIMAI

Jau artinasi Kalėdų šventės. Savo gimines, draugus, artimuosius, organizacijos savo narius pasveikinkime per "Tėviškės Aidus". Trumpas, tradicinis sveikinimas tik \$10, atsiunčiant kartu su sveikinimais, kurie bus atspaudinti "T.A." Kalėdų laidoje. Nelaukime paskutinės dienos, jau dabar iš anksto atsiųskime sveikinimus ir rūpesčiai dings.

Nemažas skaičius "Tėviškės Aidų" pasiekia Lietuvą ir kitus kraštus. Jūsų sveikinimus "Tėviškės Aiduose" skaitys Jūsų giminaičiai bei pažįstami.

Apmokėtus sveikinimus atsiųsti iki gruodžio 1 d., nes juos reikia sugrupuoti prieš leidžiant į kompiuterį.

"Tėviškės Aidų" Redakcija ir Administracija

PRANEŠIMAS MELBOURNO SKAUTININKAMS

Sekanti Melbourno Skautininkų Ramovės sueiga įvyks pas brolių Povilą Kviecinską. Data: **sekmadienį, lapkričio 19 d.** Laikas: **4:00 po pietų, tiesiai** po lietuviškų pamaldų. Kur: **26 Aitken Street, Sunbury.**

Maistas bus parūpintas, o gėrimus kiekvienas pats atsiveža. Sueigoje dalyvaus naujas kunigas iš Lietuvos, kun. Egidijus Arnašius. Visi Melbourno ir Geelongo skautininkai su šeimom kviečiami dalyvauti.

Kviečiu vyresnes skaites ir vyčius iš Šatrijos ir Džiugo Tuntų, kurie žada dalyvauti X Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso stovykloje sausio mėn. 2001, įteikti prašymus dėl finansinės paramos. Prašymus siųsti šiuo adresu iki lapkričio 14-tos dienos: s.B.Prašmutas, 2/6 Niki Court, East Bentleigh, Vic 3165. Skautininkų Ramovė norėtų paremti keletą veiklių skautų.

Prašymai bus diskutuojami sueigoje. Į sueigą neužmirškite atsivežti dainorėlius, o paprašysime kunigo Egidijaus, kad jis atsivežtų savo gitarą. Iki pasimatymo pas brolių Povilą.

s.Birutė Prašmutaitė
Melbourno Skautininkų Ramovės pirmininkė

įžengę į ją nuo tada, kai Romos legionai žygiavo per Europą ir šventykla buvo užmaskuota.

Jaudinantis atradimas padarytas giliai Spilos oloje Pietų Dalmatijoje, Pelesacho pusiasalyje, apie 100 km į šiaurės vakarus nuo Dubrovniko miesto.

Keramika ir falo formos stalagmitas oloje liudija, kad čia buvo įrengta šventykla.

"Manome, kad olos centras buvo altorius kokiems nors pagoniškiems ritualams, galbūt susijusiems su vaisingumu ar potencija", - sakė Staso Forenbaheris iš Kroatijos antropologinių tyrimų instituto.

Ilyrai Vakarų Balkanuose gyveno prieš Romai pavergiant šį regioną, o ankstyvaisiais viduramžiais juos asimiliavo migruojančios slavų gentys.

A. + A. JULIJAI GRIGAITIENEI

mirus, giliai užjaučiame jos dukterį Dalią Ramanauskienę, žentą bei anūkes.

Draugai: A. Balnionis
 R. Baikauskas
 D. ir P. Baltučiai
 P. Baltutis
 E. Bertašienė
 D. ir E. Klejus
 G. ir R. Krepeik
 D. Lynikienė
 S. ir A. Mucenieikai
 R. ir V. Mulokai
 K. ir E. Rūbai
 R. ir P. Steel
 M. ir J. Vaitkai
 B. ir R. Zvinakiai

Sveikiname mūsų mylimą narį

prel. dr. v.s. Praną Dauknį

sulaukus garbingo 80 metų amžiaus jubiliejaus. Daug metų prelatas buvo mūsų Tunto Dvasios Vadovas. Dėkojame jam už jo atliktas pareigas skautų sielovadoje. Linkime geros sveikatos. Budėkime.

Melbourno Skautininkų Ramovė

Nuncijus ar delegatas

Šv. Sosto diplomatinė tarnyba turi seniausias tradicijas ir didžiuojasi ilgiausia patirtimi. Iš istorijos šaltinių žinome, kad jau ketvirtajame amžiuje Popiežiai iš Romos siuntė savo legatus į užsienį. Iš pradžių tai buvo vienkartinės misijos, tai buvo atstovavimas Popiežiui svarbiuose bažnytiniuose ir pasaulietiniuose to meto pasaulio renginiuose. Nuolatines atstovybes pradėta kurti tik penkioliktame amžiuje. Šešioliktojo amžiaus pradžioje atsirado iki šiol naudojamas apaštalinis nunciatūrų vardas.

Pagal dabar galiojančią tvarką, Popiežiaus atstovai skirstomi į dvi rūšis - į apaštalinius nuncijus, kurie atstovauja Popiežiui ir vietinėse Bažnyčiose ir kartu yra akredituoti prie tų šalių vyriausybių; ir į apaštalinius delegatus - kurie atstovauja vietinėse Bažnyčiose, bet nėra akredituoti prie vyriausybių. Apaštalinio delegatų rango atstovai paprastai siunčiami į tas šalis, su kuriomis Šv. Sostas nėra užmezgęs diplomatinių santykių.

Apaštalinio nuncijaus rangas, prilygsta ambasadoriaus rangui. Tarptautinės teisės požiūriu vadovaujamosi 1961 metų diplomatinių santykių Vienos konvencija, kurią Šv. Sostas ratifikavo 1964 metais. Tačiau ir čia esama esminių skirtumų tarp pasaulietinių valstybių ambasadorių ir apaštalinųjų nuncijų. Pirmasis skirtumas yra tas, kad nuncijai atstovauja ne Vatikanui kaip valstybei, bet Popiežiui. Suverenis

Vieninteliai šiuolaikiniai jų palikuonys, manoma, yra albanai.

S.Forenbaheris ir Timothy Kaiseris iš Karališkojo Ontarijo muziejaus Spilos oloje giliau vedančius tunelius aptiko beveik atsitiktinai, per kasinėjimus 1999-ųjų rugpjūtį. Po metų archeologai grįžo.

Oloje išskirtini keli archeologiniai sluoksniai, kurių ankstyviausias yra beveik neolito - 8 tūkst. metų senumo.

Tai, kad šventykla nebuvo paliesta 2 tūkstantmečius, dar labiau (Nukelta į 8-tą psl.)

tarptautinės teisės subjektas yra ne Vatikanas, bet Popiežius, jo asmuo. Tarptautinė teisė, suverenines teises pripažįsta ne dėl to kad jis yra Vatikano valstybės galva, bet dėl to kad jis yra visuotinės Bažnyčios vadovu. Vatikanas nėra pilietinė valstybė kaip visos kitos. Vatikano valstybingumo pagrindas yra Popiežiaus asmuo. Dėl to ir nuncijus atstovauja ne savo valstybės pilietinei bendrijai, kurios Šventojo Sosto atveju iš viso nėra, bet Popiežiui.

Šv. Sostas šiuo metu palaiko diplomatinius santykius su beveik visomis tarptautinės bendruomenės pripažintomis suverenėmis valstybėmis. Popiežiaus atstovai taip pat akredituoti Jungtinių Tautų Organizacijoje ir jos pagrindiniuose specializuotuosiuose padalinuose, o taip pat kitose tarpvalstybinėse organizacijose. Šv. Sosto diplomatus rengia speciali mokykla - Popiežinė Bažnytinė akademija. Ji yra pati seniausia pasaulyje diplomatus rengianti akademija, įkurta prieš 299 metus.

Tarp valstybių, palaikančių diplomatinius santykius su Šv. Sostu, žinoma, yra ir Lietuva. Iš istorijos žinome, kad jau Didžiosios Kunigaikštystės laikais iš Lietuvos buvo siunčiami legatai į Romą, kad buvo palaikomi santykiai tiems laikams būdingomis formomis. Tarpkario metais Lietuvos Respublika palaikė normalius diplomatinius santykius su Šv. Sostu. Juos nutraukė 1940 metais įvykusi sovietinė okupacija. Atkūrus nepriklausomybę, Lietuvos ir Šv. Sosto diplomatiniai santykiai buvo atkurti 1991 metų rugsėjo mėnesį. Iš kart po santykių atkūrimo, Šv. Sostas pasiuntė į Lietuvą savo nuncijų, o Lietuvos Respublika akreditavo Vatikane ambasadorių. Pirmasis nuncijus Lietuvoje buvo arkivyskupas Justo Mullor Garcia, kuris šiuo metu Romoje vadovauja minėtajai Popiežinei Bažnytinei akademijai, kuri rengia Šv. Sosto diplomatinės tarnybos narius. Šiuo metu Lietuvoje Šv. Sostui atstovauja arkivyskupas Erwin Josef Ender. O Lietuvai prie šv. Sosto atstovauja ambasadorius Kazys Lozoraitis.

LRTV

Tokia antraštė Lietuvoje leidžiamas žurnalas "Veidas" išspausdino straipsnį, kuris įdomus savo turiniu ir forma.

Žurnalo korespondentas Osvaldas Aleksa turėjo pokalbį su Pasaulio lietuvių bendruomenės atstovu Gabrielium Žemkalniu, gyvenančiu Vilniuje, kuris pasakė daug įdomių dalykų.

Pirmiausia G. Žemkalnis pasisakė apie išeivių bangas.

Pirmąją bangą įprasta vadinti išvykusius iš Lietuvos ties dvidešimtojo amžiaus slenkščiu, antrąją - pasitraukusius nuo antrosios bolševikų okupacijos. Atvykstančius po nepriklausomybės atgavimo - legaliai ar nelegaliai - ne tikta į JAV, kurios pavyzdžiu daugiausia remiuosi, bet ir į Vokietiją bei Didžiąją Britaniją, Kanadą, Australiją ir kitas šalis, - imta vadinti trečiąją bangą.

Nusakyti šios bangos mastą praktiškai neįmanoma. Spėjama, kad vien Čikagoje naujai atvykusių gali būti iki 40,000. Kai kurie išeivijos atstovai mano esant net 80,000.

Naujųjų atvykėlių gyvenimo pradžios sunkumai būna panašūs kaip ir praityje.

Pradžios sėkmė priklauso nuo turimos profesijos. Pvz. žmonėms turintiems humanitarinį išsilavinimą, labai sunku. Taip buvo ir mums po karo. Lengviau turintiems praktišką profesiją, mokantiems anglų kalbą, turintiems iniciatyvos bei ryžto dirbti darbus, kuriuos Lietuvoje daug kas laikytų žeminančiais. Mes tokius darbus dirbome 1945-1948 m. Visi, su kuriais teko kalbėtis, sako tą patį: "Dirbu visą laiką, kaip niekad savo gyvenime".

Norėčiau pacituoti vienos moters pasakojimą iš Daivos K. Kuzmickaitės studijos "Lietuvių emigrantų adaptacijos sunkumai".

"Mano vyras po dešimties valandų darbo dienos grįždavo namo, pavalgydavo vakarienę ir po to visi kartu važiuodavome valyti namų. Tie pastatai buvo toli, reikėdavo važiuoti dviem greitkeliais. Visą išvalę į namus grįždavome antrą valandą nakties, o anksti rytą 7 valandą mergaitės eidavo į mokyklą".

Klausimas ar šitie žmonės žinojo, kas jų laukia svetimose šalyje?

Dalis atvyko pasirenę pradėti viską iš naujo, bet daugelis buvo susidarę klaidingą įspūdį iš senosios emigracijos pagyruoniškų laiškų ("manėme, kad pinigai auga ant medžių, žmonės gyvena laimingai, be jokių bėdų ir rūpesčių ir viską pasiekia be pastangų"), taip pat iš kino filmų ir televizijos laidų.

Nepriklausomai nuo buvusio statuso dauguma atvykusių pradeda nuo dugno: pigiausių butų, mažiausiai apmokamų ilgavaldinių darbų. Tačiau išvykti iš Lietuvos neretai reiškia išsaugoti turėtą statusą giminiui, draugų akyse. Jie tampa tais, kuriems "pasisėkė".

Žinoma, šitoks gyvenimas, kelia didžiulę emocinę įtampą, ypač gyvenantiems nelegaliai. Žmogus mato, kad darbdavys jį išnaudoja, bet neturi kam skųstis. Jis visą laiką rizikuoja. Tarkim, jis nusilaužė koją, tapo nedarbingas. Kas jį išlaikys? Jis negali tikėtis jokios socialinės paramos, juk jis už visuomenės ribų, yra tapęs "misteriu nieku".

Jaudinantis ir tragiškas jų ryšys su Lietuva. Vėlgį kalbą apie nelegalus. Žinome, kad jie remia savo šeimas, ar tai būtų tėvai,

LIETUVIAI BĖGA IŠ LIETUVOS

Vytautas ŠEŠTOKAS

žmona, vaikai, ar artimi giminės. Siunčia pinigus, rašo laiškus, skambina telefonu, bet jaučiasi beviltiškai atskirti. Išivaizduokite, mirė motina, merdi vaikas, o jis negali jų pamatyti: jeigu išvyks - viskas baigta. Tolimas ryšys paštu, telefonu visai kitoks kai žinai, jog reikalui esant gali nuvykti į Lietuvą ir atgal sugrįžti. Bet kai žinai, kad negali, tada patiri didžiulę įtampą. Kalbėdami apie artimuosius Lietuvoje žmonės dažnai pravirksta.

Pasitaikė nemalonių susidūrimų su naujai atvykusiais, kitokių pažiūrų žmonėmis, su norinčiais greičiau praturtėti, tačiau niekad nebuvo bendros nedraugiškos pažiūros. Atvirksčiai, žinoma daugybė pavyzdžių, kai vietos lietuviai ir jų organizacijos nesavanaudiškai padėjo naujesiems atvykėliams atsistoti ant kojų.

Į savaitgalio lietuviškas mokyklas daug kur ateina ir suaugusieji ir jų vaikai. Iš jų geriau išmoka lietuviškai vietos vaikai. Atvykusieji kuria nedidelius ansamblius, naujų jaunų veidų pasirodo choruose.

Daugelis atvykusiųjų įsitraukia į lietuvišką veiklą: jie atsineša ir geresnę lietuvių kalbą, ir išsilavinimą bei patirtį.

Regis Detroito bendruomenės valdyboje iš devyonių narių keturi yra naujai atvykusieji. Jie dirba Pasaulio lietuvių bendruomenės administracijoje, redaguoja tokius laikraščius, kaip "Dirva" ir "Darbininkas". Jie išleido naują laikraštį "Amerikos lietuvis". Be to, jie įtraukia į lietuvišką veiklą vėliau atvykstančiuosius, nes jie vieni kitus pažįsta, o vietinės lietuvių bendruomenės nieko nežino apie daugelį atvykusiųjų.

Naujesiems atvykėliams

reikia laiko įsikurti, be to, nėra pratę prie darbo visuomeniniais pagrindais, už kurį nemokama. Tikimės, kad jie vis labiau įsitrauks į organizacinius darbus. Antra vertus, stengiamės, kad jie neprikurtų naujų organizacijų. Jiems daug kuo svetima mūsų veikla, neįprasti jos būdai, bet jie pakeis mus, keis ir veiklos kryptį bei pobūdį. Tai natūralus procesas. Jie taps išeivijos vadovais ir išlaikys tęstinumą.

Baigiant šį straipsnį yra verta pažymėti kai kurių išeivijos lietuvių vertybinius, kad čia gimusieji tėvų vaikai tęs lietuviškumą.

Faktas yra, kad čia gimusieji lietuviukai nuo pat mažens kalba angliškai, namuose mokomi lietuviškai, tačiau išėję į gatvę kalba angliškai.

Žinoma, yra ir išimčių. Tai lituanistinės mokyklos, tačiau tos išimties nepajęs tęsti lietuviškumo darbo be naujai atvykusių iš Lietuvos pagalbos.

"T.Ž."

Augalinis maistas suka sprandą sklerozės sukėlėjui

Pranešimas apie širdies arterijų užsikimšimo pavojų dėl daugelio priešasčių vis nuolat gausėja. Šalia jau seniai žinomo riebaus kraujo sukeltų pavojų, dabar susekta, kad ir kraujyje homocysteino kiekis tiesiogiai kelia širdžiai pavojų. Tai amino rūgštis, vadinama homocysteine. Dar to negana. Tās rūgštis kiekis kraujyje artina smegeninį paralyžių - "stroką" ir didina kojose skleroze. Ir bet koks kiekis tos rūgštis taip kenkia viso kūno arterijoms jas priskretindamas pirma laiko.

Tos rūgštis tokį pavojų šalina ne tik B vitaminai, ypač folinė rūgštis, B6 ir B12, ypač augalinis maistas ir dar kitais būdais nenormalaus gyvenimo sutvarkymas, kurio sunormavimas šalina širdžiai ir smegenims pavojų. Štai tie dar kiti tokį pavojų šalinantieji veiksniai: vegetariškas maistas, vidutinis darbštumas, įtampos tvarkymas, dvasinė atgaiva, kad ir meditacijos - maldos pagalba, grupinė pagalba, neličiant tabako, alkoholio ir kofeino, taip pat minėti B rūšies vitaminai.

Atliekant tyrimus su minėto gyvenimo sutvarkytaisiais, homocysteino kraujyje kiekis krito 13 proc. (nuo 8.66 gama mol/L).

Svarbiausi žodžiai yra: homocysteinas, kraujas, valgis, širdies arterijų liga, medžiagos apykaita, moteris, žmogus, gyvenimo būdas, vyras, pavojingi veiksniai.

Iš visų su skleroze kovotojų svarbiausias karys yra augalinis maistas, kuris tvarko tą naują žmogaus priešą homocysteina.

Reikia tik lietuvišką stambiai maltų miltų duoną valgyti, nes tokia gamina folinę rūgštį.

Stabmenų 50 gramų kasdien nuryjimas žymiai padidina folinės rūgštis kiekį (jį žarnose pasigamina) o ji mažina homocysteine.

Augalinio maisto sveikatingumas

To sklerozės priešaukėjo homocysteino nėra normaliame maiste. Jis gaminasi iš su maistu gauto metionino, kurio augalinis maistas mažiau turi negu gyvulinis. Todėl, mintant augaliniu - vegetarišku maistu, mažiau gaunama metionino ir tuo pačiu mažiau homocysteino.

Jonas ADOMAVIČIUS, M.D.

Cholesterolio mažėjimas mažina homocysteina

Tyrimai patvirtino, kad gyvuliniame maiste gausa cholesterolio gausina metioniną, o iš pastarojo išrėpioja žmogaus žudikas homocysteinas.

Gausinamas cholino mažina homocysteina

Amino rūgštis - cholinas - padeda susidaryti kūno ląstelių apvalkalams. Augalinis maistas turi daugiau cholino negu gyvulinis ir tuo pačiu mažina homocysteino kiekį. Cholino labai daug turi pilnų grūdų kvietinė duona, kalafijorai, salotos, žemės riešutai. Vidutiniai cholino turi: karvės pienas, agurkas, bananas ir bulvė. Mažai jo yra kukurūzų aliejuje, svieste, kiaušiniuose, jautienoje - jų venkime.

Naujai susektas homocisteinas yra žmogaus didžiausias priešas, nes sukelia skleroze, kuri neša ankstyvą mirtį širdžiai ir smegenims.

Augalinis hormonas šalina homocysteina

Augaliniame maiste, ypač pomidoruose, esąs augalinis hormonas phytoestrogenas. Todė vegetariškas maistas talkina, šalinant sklerozės sužadintoją homocysteina.

Be kavos gyvenimas - šalina iš žmogaus kūno homocysteina

Tyrimai nurodo stiprų ryšį tarp kofeino ir kraujyje pagausėjimu homocysteino. Prašalinti vis kiti kofeino šaltiniai, kaip šokoladas, tikroji arbata, "pepsai".

Archeologų sėkmė Kroatijoje

(Atkelta iš 7-to psl.)

padidina jos vertę.

Archeologai rado 50 m koridorių, kuriuo galima eiti visu ūgiu ir kuris veda į apskirtą maždaug 10 m skersmens patalpą. Jos viduryje stovi 60 cm aukščio raudonos ir baltos spalvų falo formos stalagmitas. "L.r."

Be alkoholio - be homocysteino

Tyrimai susekė, kad alkoholis mažina folinę rūgštį ir draugauja su homocysteinu.

Rūkytas gausina homocysteina

Prie rūkymo ir prirūkytu oru kvėpavimo gretinasi homocysteinas. Lietuviškas darbštumas nusuka sprandą homocysteiniui. Norvegų tyrinėtojai susekė, kad fizinis darbas mažina kraujyje homocysteino kiekį

Išvada

Išmintingam to pakaks. Jis dar gerai besijausdamas kelsis iš įvairiopo apsilaidimo ir įvairiopo nenormalių įpročių guolio ir tuomi leis savo širdžiai ir smegenims bei kojoms jam tarnauti iki ganėtinai nunokimo. To visi trokštam - tad, ir dorai gyvendami, normalėkime, nekenkiant sau, kitam ir aplinkai. "Draugas"

Prezidentas JT sesijoje

Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus rugsėjo 6 d. dalyvavo iškilmingoje Jungtinių Tautų "Tūkstantmečio" sesijos atidaryme. Jis rugsėjo 7 d. sesijoje pasakė tai progai skirtą kalbą, kurioje išreiškė viltį, kad JT vaidins svarbesnį vaidmenį patenkinant Viburis ir Rytų Europos žmonių lūkesčius sprendžiant pokomunistinio pereinamojo laikotarpio problemas. Sesijoje buvo daugiau kaip pusantro šimto pasaulio valstybių ir vyriausybės vadovų.

Sesijomis metu Niujorke vyko V. Adamkaus susitikimai su Vengrijos prezidentu Ferenc Madl, su Portugalijos ministru pirmininku Antonio Manuel de Oliveira Guteris bei Belgijos karalystės ministru pirmininku Guy Verhofstadt. Su UNESCO generaliniu direktoriumi Kochiro Matsuura aptarta 2001 m. birželio mėn. Vilniuje įvykianti konferencija "Dialogas tarp civilizacijų".

